

Duchovní soustředění 2011

Itinerář | 24.7.2011 @ 22.13

Byl jsem plný očekávání. Vždyť Duchovní soustředění pořádané již třetím rokem je vychvalované do třetího nebe každým, kdo na něm kdy otočil svůj letniční podpatek. Proto jsem se tam vypravil, abych poznal tvář zbožnosti mých bratří a napil se z její hloubky.

Neděle, 17.7

Do Koutů nad Desnou jsem dojel spíše k večeru. Moje městské plíce i zalehlé uši cítily jejich vyšší nadmořskou výšku. Zabydlel jsem se, pozdravil pár spolužáků a v sedm se odebral na shromko.

Dnes i každý další večer káže emeritní biskup Apoštolské církve Rudolf Bubik.

■ Bez znovuzrození, bez pokání, nevejdeš.

Káže: **Vy jste ratolesti.** Říká, že jarní větve pyšně ční vzhůru obsypané jen lehkými květy. A není na nich nic k jídlu. Avšak na léto se pokorně skloní obtěžkány ovocem. Průvodním znakem ovoce pokání je totiž pokora.

Dále hovoří o pokání a jeho ovoci, které je zkratka proměna člověka. A je to oboustranné, neboť evangelium může být skutečně hlášáno jedině s ovocem pokání.

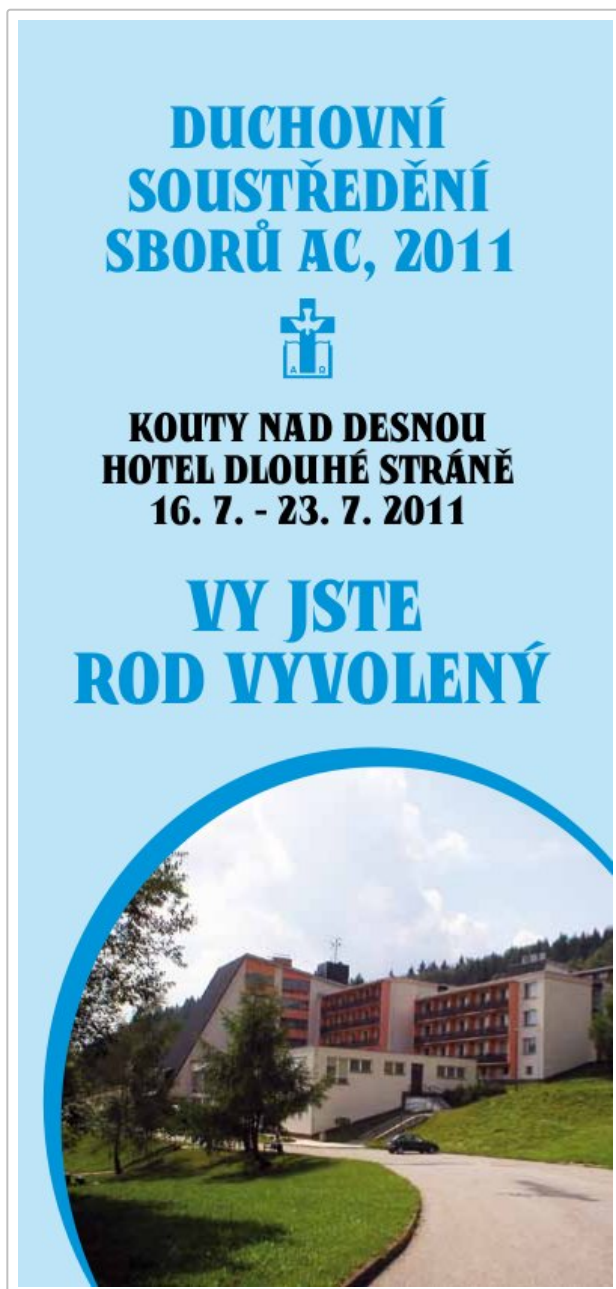
Vyšel jsem na výzvu a čekal jsem neskutečně dlouho, než se na mě dostane. Modlili se za mě Špokovi. Petr Špok se modlil za mou smělost, sestra Špoková ke mě pak promluvila slovem Páně, že jsem jak Samson: Silný, s jasnými postoji, ohrožen podobným nebezpečím, že se dám vlastní cestou. Ať tedy hledám v Samsonově příběhu a naslouchám radám těch, kteří se zdají slabšími.

Pondělí, 18.7

Dopoledne překládám na mládežnické skupince Jasona a Billyho, který přijel s Chorvatským týmem. Jsou tam spíše mladší děcka. Diskutujeme o otázkách předchozího večera (tedy ne že by měl br. Bubik ve zvyku nechávat nějaké otevřené otázky ... toto je spíš taková naše reflexe). Ve svém týmu se setkávám s lidmi, kteří mají zájem o Boží věci, ale nemají správně utříděné pojmy, v nichž si libují. Kéž bych je jednou viděl na biblické škole!

Odpoledne jsem měl k radosti svého břicha možnost zajet do Loučné a něco si nakoupit. Pak jsem spolu s Fandou a Mariánem navštívil místní bazén. Vířivka ze mě udělala zeleninu.

Večeři jsem dostal přes Ivču. Na křesťanském soustředění jsou všichni dobré mysli, takže jelikož jsem včera několikrát prohodil, že jsem bez jídla, hnedka mám chleba, jogurt, slib jablek, pondělní večeři a dvě střední teplá jídla (oběd a večeři).

Večer se káže: **Vy jste sůl**. To je sloučenina jedovatého smradlavého chlóru (hříšný člověk) a sodíku (Pán Ježíš). Jen ve spojení s Ním je možné být solí. Na výzvě se za mě modlí Folwarczní.

Při rozházení se chvíli bavím s Raiou (a Jirkou). Vyřešili své ubytování a stravu úplně mimo hotel. Spí v nějakém bývalém pasťáku, kde je včera vytopilo a vaří si sami. Trošku tak bych to býval chtěl ... vždyť tady v hotelu je to za tu židovskou cenu nic moc.

Úterý, 19.7

Dopoledne na mládeži jakási podnětná kreativní činnost na motivy předchozího kázání. Ze svépomocného oběda je mi zle (javořické párky s hořčicí na studeno). Ve čtvrt na dvě jsou pravidelné modlitby, zbytek dopoledne trávím s částí mládeže na procházce z Červenohorského sedla.

Večer biskup Bubik káže: **Vy jste světlo světa**. Vyzývá, abychom postavili svůj život do světla Božího slova.

■ Chceš-li být ve světle, tak musí být Boží slovo pro tebe tak i amen.

Večer se za mne opět modlí Folwarczní. On mi říká, že Bůh se mnou počítá díky vyslyšeným modlitbám mých rodičů. Já zase říkám, že jediné, co chci, je Boží pomazání do služby.

Středa, 20.7

Ráno jsem sám vedl skupinku, kterou po sobě nechal Ben. Všecko proběhlo pozhnaně. Pak jsem se na obědě dobře najedl a po nudném odpoledni i dobře povečeřel!

Večer mne Rudek pobavil:

■ Jestliže si myslíš, že se dívám na tebe, nevěř tomu.

V úvodu dále nedoporučuje B21, Jeruzalémku a zdůrazňuje šestidenní stvoření.

Potom káže: **Vy jste svědkové**.

Celý týden, jak vám tady kážu, hledím vystupovat jako svědek.

...

Já jsem svědek Ježíše Krista ... O tom vám chci hovořit, co On vykonal v mém životě.

...

Ježíš Kristus z Nazareta byl za A největší div, za B největší podvod. Co zakroužkuješ ty?

Vyšel jsem na výzvu a modlí se za mě Balážovi. Avšak čím dál víc mě zaráží, že necítím Boží moc a nejsem obdarován darem jazyků. Lidé kolem mne padají, pláčí v pokání a vydávají svědectví o Boží moci i hlasu, jak k Ním Bůh hovoří. Jen já stojím jak ypsilon, jako poslední nezaplavený vrcholek v tom přívalu Ducha svatého a připadám si nedotčený vším okolním kvasem charismatického nadšení.

Čtvrtek, 21. 7

Nad Jeseníky je deka. A je těžší, než byla včera, takže jsem otrávený a smutný, neboť se mi začínají rozpadat plány na další prázdniny. Dopoledne jsem opět vedl skupinku, avšak bez motivace a bez kuráže, neboť hovořím o věcech, které momentálně neprožívám.

Je zvláštní, jak velká tíž nedověry mne zasedla, takže se cítí poražený můj duch právě zde, kde by měl výskat radostí. Kolem to přeci vře! Všichni se modlí v jazycích a vydávají svědectví zatímco já jsem stále tupý, plný falešných výčitek a

pocitů, které lze stěží nazvat radostnými.

Na tomto dně jsem proflákal celé odpoledne a nerozveselilo mne, když večer Bogy bezdůvodně zrušil dlouho plánovanou cestu na křesťanský tábor pro mládež v Rumunsku, ačkoli se ještě předevčírem tvářil, že jako nastopro pojedeme.

Večer Rubik káže: **Vy jste královské kněžstvo**. Začíná klasickým apelem:

■ Já nemám zvěstovat filosofii, psychologii, ale mocné skutky toho, kdo mne povolal.

Dále vyzývá k doptávání se po Boží vůli:

■ Ptej se Boha, co mu dělá radost a co ne.

...

■ Je málo se ptát, co je hříchem a co ještě ne. Ale jednej tak, abys mu dělal radost.

Na výzvě se za mě modlí Vimpeřovi. Jsou takoví ... správní. V jejich očích jsem spatřil přesně tu echt letniční pronikavost.

Úplně večer volám Aniče a беру si od ní nějaké kontakty na lidi, co by mě mohli do RO zavézt. Ale slibně to nevypadá a já nejsem ten typ, co by se nevzdával do posledního zbytku sil.

Pátek, 22.7

Ráno proběhla poslední mládež. Bylo to fajn, každý dostal dokonce dvě učebnice ICI darem na rozloučenou, avšak ve mě neustále řvala frustrace, neboť se mi nedaří domluva s rumunskými převozníky a vypadá to na nezdar.

Odpoledne jsem chvíli hrál karty s mládežníky, večer byl na shromáždění, ale na výzvu jsem nešel. Upřímně ... mám toho už kapku dost ... a jsem vyčerpaný z vlastní rozervanosti...

Sobota, 23.7

Nasedl jsem do auta a s rodinou odjel do Kolína. Z Duchovního soustředění si odvážím pocity všelijaké: Viděl jsem upřímné lidi, kteří milují Boha a hledají Ho. Jenom jednu výtku mám proti sobě, že jsem zůstal naprosto nedotčený údajným a očekávaným duchovním ruchem, kterým se mnozí okolo nechávali strhávat a unášet. Někde je chyba a něco v mém případě nefunguje. Tato závada je buď ve mě (že jsem přesycený, neupřímný, samorostlý, atp.), nebo v tomto způsobu zbožnosti. Tuším samozřejmě, že není na mě, abych konkrétní zbožnost zpochybňoval a rozporoval tak tucty aktuálních svědectví vyřčených v její prospěch. Je však na mě, abych se rozhodl, zda příště pojedu nebo ne.

A možná že se nakonec vzepřu svým pochybnostem, neboť jsem si na DS přecejeno srovnal myšlenky, měl příležitost vysvětlovat mladým křesťanům pravdy Božího slova a uvědomil jsem si, jak hlubokou potřebu po Duchu svatém mám. Po svém Rádci, Průvodci a Učíteli.

<https://selah.cz/itinerar/duchovni-soustredeni-2011/>